

DŘEVÁK

ČASOPIS MODERNÍHO PUBERTÁKA

Už zase ta škola!

*Si myslíte, že se nám chce do školy? Že se učíme rádi, protože je to pro život a pro naše dobro? Houby s octem!
Kdo z vás si ze školy matně pamatuje, třeba co je to žalozpěv, elegie, nářek neboli lamentace?
Pozor, následuje názorná ukázka.*

Kdo říká: Hola, škola nás volá!
Kdo říká: Hola, škola nás vábí!
o tom si myslíme, že je kus vola.
Do školy vlečem' se líně jak švábi.

Do školy táhne jak smrad líná banda,
jak zloduch vrací se na místo činu.
Ještě že ve škole občas je sranda.
Hlavně nezapomenout na svačinu.

Proč zrovna musíme my být ti chudáci,
co mají školu povinnou!
Ke škole banda se ulicí potácí,
baví se kdejakou ulítlou kravinou.

Písemky, příklady, úkoly, cvičení,
tohle žák skutečně nechce a nemusí.
V hlavách nám totiž nic valného nezmění.
Furt budem' dutí jak dýně a bambusy.

A tak nám nezbývá než výt a skučet,
jak krutý, odporný je ten náš svět.
Život prý vystaví nám jednou účet,
ale až za hodně, za hodně let!

NK

Názor redakce se ne tak docela ztotožňuje s obsahem a vyzněním básně, ale většina, a nebojíme se napsat drtivá většina žáků se pod text klidně podepíše. ☺

Ještě jsme se ve škole ani neohráli...

...a už po nás chtějí, abychom, a nyní dovolu, abych citovala: „... přestali lajdačit a začali konečně něco dělat,“ dokonce abychom se učili a navíc ještě nosili sešity, učebnice, pravítka, kružítko, trička a tepláky, nečuřeli furt do mobilů a chodili spát se slepicemi, protože zíváme ještě o hlavní přestávce a oči máme červené jak angorští králíci.

Paní učitelka třídní Bartušková uspořádala pro nás, svoje milované šestáky, seznamovací den, který jsme zakončili soubojem v přerovské Laser Game Aréně.

Až pak jsme se dozvěděli, že jde o jednorázovou akci! Přitom jsme se všichni domnívali, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy konečně procitlo, pochopilo, jaké jsou požadavky a potřeby dnešní mládeže a zařadilo Laserové hry mezi povinné předměty na II. stupni základního vzdělávání!

Přitom z našich tváří na snímku může každý postřehnout, že beseda o pověstech byla sice zajímavá, ale střílečka je přece jen střílečka!

šestáci

Dušičky nebo Halloween?

„Každý rok mi babička připomněla: Na Vše svaty pudeme do Tršic k tetě Malči,“ vzpomíná paní ředitelka. „Na rozcajdaný vozík naložila dva věnce z jehličí a sušených i voskových květín a vyrazily jsme na pětikilometrovou pouť. Cílem byl hřbitov, kde odpočívali oba babiččini rodiče a další příbuzní, a tetin domek, kde se drželo rodinné *kafé*. Jindy než na podzim po sklizni prostě na návštěvy nebyl čas.“

Svátek Všech svatých, tedy těch světců, na něž se v kalendáři nedostalo, se od 9. století slaví 1. listopadu, těsně před Památkou zesnulých, které ovšem u nás, na Moravě, neřekne nikdo jinak než Dušičky.

V noci 2. listopadu prý na svět přicházejí duše zemřelých, aby se s živými alespoň jednou za rok opět setkaly. Úctu k zesnulým předkům projevují žijící potomci na celém světě. Někdy ovšem dost podivně. Známé jsou mexické slavnosti Dne mrtvých, kdy se pečou keksíky ve tvaru lebek a hnátů. I naše zázvorky přece mají tvar kostí.

Keltský svátek Halloween má podobný význam, tedy setkávání se světa mrtvých a světa živých. Jejich hranice nejsou až tak neprůchodné, a tak ve Spojených státech vyrážejí průvody maskovaných zombíků, aby si vykoledovaly cukroví nebo pár drobných. Dospělí se baví na kostýmních párty a na svět po smrti si ani nevzpomenou...

U nás v Dřevohosticích se také strašidla jen rojí. Kolem zámku jich bývá plno.

Vloni měli velký úspěch alchymisté se svými čmoudíky. Letos je vystřídalý čarodějnice...

Zázvorky

Duchové se olizují.

Banánovní duchové

Dýňové sušenky

Recepty na dušičkové dobroty najdete na apetitonline.cz

Krise ve strašidelném světě

Na Dušičky, na Duše strašidla jsou v poruše. Nebaví je strašení. Všichni jsou z nich zděšení.

Až se svíčky rozsvítí, kdo nás bude strašit? Hejkal, to je zrada velká, má hejkat, a nezahejká!

Vlkodlak prý dá cokoli za rande s holkama z okolí. Srst i chlupy si oholí!

Bílá paní v komoře máčí nohy v lavóře. Na patě má oko kuří, nevyleze na cimbuří.

Draka všechny hlavy bolí, čaroděj se praštil holí. Loupežníci rum nepijí, všichni chtějí k policii.

Vodníka zelené prsty svědí, na hrázi pokácel staré vrby. Zásobí jimi kamna, krby.

Hamburger každý mítí může ze stánku ohnivého muže. Sladkosti a cukrovinky nakupujte u jezinky.

Čerti s úsměvem na rtu nedrží v pařátech kartu. Nejde jim o duše, ba ani o prachy. Vzpomněli na dámu, scrabble a na šachy.

Drákula při červeném vínu pořád žvaní o Halloweenu. Chlubil se takhle nad ránem, že už bude jen veganem. Víme, proč zkouší tyhle triky! Jede prý pít krev do Ameriky.

NK

Dezinformace, oblbování, lži, zkreslování údajů a smyšlenky, mystifikace... Jak se s námi snaží jiní lidé manipulovat a jak se manipulacím bránit? My jsme se naopak snažili, aby vás, milí čtenáři, naše lhaní pobavilo.

KDO NEVĚŘÍ, AŽ TAM BĚŽÍ...

(Zpracováno podle depeší našich zpravodajů. NK)

Ohnisko šílenství leží v srdci Moravy

Strašlivé události, které šokovaly veřejnost, mají svého původce. V Dřevohosticích a jejich okolí došlo k několika incidentům s neobvykle se chovajícími zvířaty - koně kopali, psi štěkali dnem i nocí a pokousali každého, kdo neutekl. Zdivočelí srnci nabraly na parohy několik pomalejších cyklistů. Papoušci rozklovali voliéry a v hejnech útočili na své majitele. Krávy se na pastvinách opily vlastním mlíkem. Speciálně vycvičený forenzní tým veterinářů v součinnosti po měsíčním pátrání zjistil příčinu. Komáři!

Zvěř nakazili komáři, kteří na svých sosácích přenesli virus z divoké krve našich šestáků. Ti jsou po prázdninách ještě stále zdivočelí a není s nimi rozumná řeč.

„Nejprve musíme zklidnit původce nákazy, tedy žáky 6. třídy, což se však daří jen obtížně, ale snad si po čtvrtletních písémkách dají říct,“ míní ředitelka školy a mává kolem sebe lepačkou na hmyz. MVDr. Večeřa, vedoucí útočného týmu veterinářů, klade velkou důvěru v plošné očkování proti vzteklině: „Když zabírá na lišky, musí se ujmout i u šestáků. Jen nebudeme vakcínu balit do kousků masa, ale přimícháme ji do brambůrků a kofoly.“

Prozatím však se doporučuje nevycházet z domu, protože některá vzteklá zvířata, která se nepodařilo odchytit, se stále toulají okolím a ve škole zvonilo, takže horda rozzuřených šestáků se co nevidět vyřítí ze školy.

Zdroje zaručeně pravdivých informací: Eliška, Vojtěch a Šimon

Konec světa se blíží!

Vědci se obávají, že konec světa by mohl nastat každou chvíli! Oběžnou dráhu Země putuje téměř neviditelná planetka. Její rychlost se stále snižuje, a tak vědci vypočítali, že by ke střetu se zemským povrchem mohlo dojít v roce 2028. Planetka je stará přibližně dva miliony let a je celá tvořena čistým ledem, a to by mohlo mít pro Zemi strašlivé následky. Výzkumníci se zabývají otázkou jak neodvratnou katastrofu odvrátit a už přišli s prvními návrhy. Srážce sice zabránit asi nepůjde, ale ještě při průletu atmosférou by unikající planetku dostihla raketa naplněná ovocnou šťávou. Tou by zhoubné kosmické těleso zalila, zasypala praženými oříšky a strouhanou čokoládou, takže na Zemi by dopadaly hroudy zmrzliny, se kterou by si dětské jazýčky rychle poradily. Další doba ledová tedy nehrozí a na dobu zmrzlinovou se všichni moc těší.

Anet pro Dřevák Plus

Rybáři vítězí

Zcela utajeně měl proběhnout transport krokodýla jménem Avokádo z Českých Budějovic do Zoo Lešná. Klec, ve které byl nebezpečný plaz převážen, se za jízdy pro perfektně upravené silnici otevřela a Avokádo vyskočil z auta. Přirozený instinkt jej zavedl přímo do Moštěnky, v jejíchž temných hlubinách se zrádný krokoš skryl. Jeho přítomnost jako první zaznamenali rybáři, protože za dva dny neulovili ani mřenku. Hladový dravec je předešel. Trestná výprava vedená neohroženým panem Pešákem si na exotického archosaura počíhala na mostku u křižovatky.

Již z dálky zpozorovali stateční lovci obrovské vlny zalévající oba břehy Moštěnky do výše jednopatrového domu. To se vodními spoustami blížil rychlostí atomové ponorky strašlivý predátor, který odvážné rybolovce považoval za chutnou svačinku. Pan Pešák ovšem bystře zareagoval a přesným vrhem zasáhl krokodýla olůvkem přímo mezi vypoulené, krví podlité oči.

Adéla, mluvčí Zoo Lešná

Sleva zprava zleva

Zpráva, že v Kauflandu bude vše za 1,- Kč, vydráždila některé obyvatele tak, že oblehli nejen vlastní prodejny, ale i přilehlá parkoviště. Kdo si chtěl koupit třeba jen rohlík na svačinu, byl nemilosrdně zahrán na útěk. Hladovějící hledali spásu v blízkém Lidlu, kde sice stojí loupák 5,90, ale zato nehrozí smrtelné ušlapání nebo šťouchání košíkem do zad.

Zpravodaj Roman

Svaz dřevohostických rybářů zve své příznivce na

KROKODÝLÍ HODY,

které se budou konat tuto neděli na cvičné louce u hasičárny.

Těšte se na krokodýlí stejky, krokodýlí tlačenkou, krokodýlí obcházkovou polévku i krokodýlí škvarky.

Mírné ceny zaručeny!
U grilu mistr Polrajch

<https://figurky-zviratka.heureka.cz/papo-krokodyl-nilsky>

V době Dušiček

se setkáváme s různými nevysvětlitelnými jevy. Například na školní zahradě se něco změnilo. Zdánlivě vypadal jako kdykoli jindy, ale při podrobném zkoumání jsme si všimli, že tam, kde rostla lípa, šumí najednou dub. Jeřáb si vyměnil místo s kdouloní a hrušeň se nastěhovala k plotu.

Zpočátku se přemísťovaly tajně, obvykle v noci, aby je nikdo neviděl, ale postupem času drzly. Nakonec se za denního světla promenádovaly po školním pozemku, jak je napadlo. Jeden vzrostlý javor si prý dokonce skočil do hospůdky na půllitr javorového sirupu!

Když se stromům začalo barvit listí a pak i opadlo, trochu zkrotly. Zastyděly se, že jsou nahaté, a vrátily se poslušně na svá místa světla promenádovaly po školním pozemku, jak je napadlo. Jeden vzrostlý javor si prý dokonce skočil do hospůdky na půllitr javorového sirupu!

Když se stromům začalo barvit listí a pak i opadlo, trochu zkrotly. Zastyděly se, že jsou nahaté, a vrátily se poslušně na svá místa. Snad jim to do jara vydrží.

Dendrolog Jan Václav

Konkurz bude!

Jistě jste už slyšeli, že ve škole se bude konat konkurz. Zpráva se rychlostí blesku rozšířila dokonce za hranicemi našeho státu. Casting na strhující velkořím přilákal do městečka davy krásk a krasavců z celé střední Evropy. Ti všichni doufají, že budou obsazeni alespoň do komparsu, protože i malá role v úspěšném snímku může být letenkou do Hollywoodu. Mezitím k ústně šířené informaci přibyla šeptaná sdělení, že nejmenovaná americká produkční společnost připravuje natáčení velkolepého filmového trháku!

S půvabnými dívkami a okouzujícími mladíky se roztrhl pytel a s nimi přitáhly i davy kosmetiček, kadeřníků, dietních poradců, masérů, manikérek, pedikérek a módních guru.

Plašit se začali i žáci II. stupně, kteří demonstrovali před radnicí za protekční získání hereckých příležitostí, neboť snímek se má natáčet v dřevohostické škole.

Tyto zvěsti ovšem popřel pan školník, který prohlásil, že by o tom musel vědět, protože bude lepit linoleum a na to se nesmí tři dny šlápnout!

Je tedy na našem Dřeváku, aby do dezinformační kampaně vnesl jasno. Konkurz bude, vážení čtenáři, nikoli však na obsazení filmových rolí, ale na budoucího ředitele školy.

Doufáme, že shromážděné zástupy herců přijmou toto oznámení s klidem a rozejdou se do svých domovů, aniž by je hasiči museli rozhánět vodními děly.

Hollywoodský dopisovatel Lexa

**Ničivá mimozemská invaze zadržena
v zárodku**

Stačilo málo a 9. hodina ranní dne 10. listopadu 2022 mohla být posledním okamžikem naší planety.

S obrovskou ránou přistálo na školní zahradě UFO. Šestáci se pochopitelně ihned nahrnuli k oknům a s výkřiky: „Ufouni jsou tady,“ se vzápětí vyřítili z budovy ven. Všichni se chtěli nevídané hosty z vesmíru zhlédnout jako první. Mimoszemští návštěvníci ovšem nebyli jen nevídaní, ale také nevítaní.

„Zemřete... vy... i vaše ... planeta!“ Ozvalo se z první zelené příšery, která vysoukala svá chapadla průlezem v létajícím talíři.

„A to... v příští ... minutě!“ zakřehotal modrý vetřelec vylézající jiným otvorem. Z dalších děr v UFu se draly oranžové, žluté, červené a fialové končetiny a všechny hrozily směrem ke zkoprnělým šestákům. Vtom na zahradu došla paní ředitelka, která má astma, a tudíž nemůže létat jak mladiství šestáci. „Všichni do třídy a otevřete diktátové sešity!“ vykřikla hrozným hlasem, až padalo listí ze stromů.

Do ufounů jako když střílí! Celí vyděšení se vrhli zpět do kosmické lodi, nastartovali a už si to šupajdili po Mléčné dráze do propastných hlubin vesmíru.

„Stihli ... jsme to... tak ... tak...“ zaskřehotal konečně udýchaný zelený emzák, když zahýbali kolem Alfa Centauri.

„To by ... byla ... galaktická ostuda....“, vyrazil ze sebe ten modrý, „já ... jsem se na dnešek ... vůbec ... neučil!“

Ze zápisů agentů Aliny a Davida

**Šebestián
v plamenech**

Co je pro někoho noční můrou, může být pro jiného nejkrásnější vědou. Na turnaj o nejsilnější petardu na světě, kterou před Silvestrem pořádali dřevohostičtí hasiči v hospodě Na Špici, přivázel soutěžní pyrotechniku hrdý tvůrce svým vozidlem. Osudným se mu stal výmol na silnici, kde jeho auto nadskočilo a prask! Náraz kandidátku odbouchl takovou silou, že o vítězi nebylo pochyb. Pískovcová barokní plastika sv. Šebestiána na křižovatce se ocitla v jednom plameni. Transportní automobil se vznesl nad střechy přilehlých stavení a z tvůrce zábavní pyrotechniky byl rázem kosmonaut. Zlatá medaile a kytice růží mu byly doručeny na ARO přerovské nemocnice.

*podle pyrotechnika
Vojtěcha*

... a hrůza pokračuje

Moje kamarádka mi vždy říkala, že se nemůže dovolat na číslo 666 666 666. „To přece nemůže být pravda,“ pomyslela jsem si. A taky mi hned napadlo, že to číslo je nějaké divné. Nedalo mi to a pořád jsem o tajemném telefonátu přemýšlela.

Když jsem přišla domů, vzala jsem mobil a zavolala...

Tút, tut, tut.... vtom něco začalo lomcovat okny, bušit na dveře, trást zdmí! Křičela jsem hrůzou, ale nikdo mě neslyšel. Nakonec jsem všechno řekla tatškovi, ale v našem domě se už nedalo bydlet. Démon ho ovládl. Museli jsme koupit nový dům a do toho starého jsme už nikdy nevstoupili.

zaříkávčka Milena

Hrůza třese školou

Když ze školního sklepa s ječením vyběhl houf prvňáků, kteří si tam hráli na schovku, všichni si mysleli, že si jen tak hrají. Jakmile však pan školník nastoupil do kotelný s hasákem a oznámením, že se odtud ozývají divné zvuky, měli všichni jasno: ve škole straší!

Na návrat pana školníka jsme čekali marně, a tak se po jeho stopách vydala paní ředitelka. Jen otevřela dveře, vylinul se zápach jako z hrobu a ze sklepa se vyřítila zombie. Paní ředitelka se sice mocnou silou opřela do dveří, ale zombík taky nelenil a raf! Kousl ji přímo do ruky. Dveře jsme sice zavřeli a zazdili, ale již druhý den jsme poznali, že je zle. Šestáci přišli ráno na doučko - a z paní ředitelky se přes noc stala zombie. Do týdne byla pokousaná a nakažená většina učitelského sboru a polovina žáků. V jídelně se vařil umrlčí guláš a polévka z červů a z družiny se ozývalo vytí a skuhrání.

Naštěstí se panu učiteli Foukalovi podařilo zabarikádovat v chemické laboratoři a tam také vyrobit lektvar proti zombičtí. Naplnil jím hasičí přístroj a za hodinu bylo všechno obyvatelstvo školy zase obráceno zpět v normální lidi.

*Ze zápisníku
lovce čarodějnic Ladislava*

Zkáza z hlubin

Lochneská příšera je pro nás, Středomoravany, něčím velmi vzdáleným, až mýtickým. Co však stojí za podivnými jevy v dřevohostickém potoce? Jak si vysvětlit, že se z hlubin noří deset metrů dlouhý, lesklými šupinami pokrytý hřbet? Kdo vydivočil již tak dost divoké kachny na Moštěnce i Bystřičce?

Neobvyklými pozorováním vystrašení obyvatelé přivolali na místo policii, která však podle své mluví nemůže zasáhnout, protože k žádnému protiprávnímu jednání ze strany vodního netvora nedochází. Nicméně místo, kdy se nejčastěji vyskytuje, obehnala známými červenobílými páskami s nápisem VSTUP ZAKÁZÁN a nařídila evakuaci ulic Nábřeží a Chaloupky a části ulice Lány. V místní škole a školce byly vyhlášeny mimořádné prázdniny, protože panují obavy, že stvůra by si mohla počkat na křehkého nevinného žáčka a sežrat mu svačinu.

Kdy se naše děti vrátí zpět do školních lavic? Necháme se terorizovat přerostlým dinosaurem? Může za výskyt podivného žraločího monstra v našich vodách nezodpovědnost vědců nebo laxnost našich politických špiček?

kryptozooložka Andrea

Z černé kroniky školy: Pitva divanu

Dlouho do přestávky jsem se zdržela ve třídě, a tak jsem dorazila k nejlepšímu. V půli chodby ležela na zádech pohovka, určená původně k sezení dětí u čtenářského hnízda. Do útrob zmíněného divanu nahlíželo několik osob, jak nezletilých, tak dospělých. Nevídaný jev zaujal i mě, proto jsme se jala zjišťovat, co že se to děje. „Agáta hledá mobil,“ dostalo se mi stručné odpovědi paní kolegyně, která nad celým procesem držela dohled, v ruce třímajíc jídelní nůž, jímž páčila čalounické spony. Agáta, ruku zabořenou až po rameno ve vnitřnostech nebohého nábytku, hrabla jako normík. Její nešťastný výraz ovšem svědčil o tom, že ruka šmátralka zůstává prázdná a poklad nahmatán dosud nebyl.

Anamnéza případu byla celkem jednoduchá: Se zazvoněním dívky vylétly z lavic, aly své zadečky přemístily na gauč. Pochopitelně se nechopily nabízených knih, ale mobilů. Agáta sice zkušeným hmatem sáhla do zadní kapsy, kde nepostradatelná součást dospívajícího jedince měla spočívat. S hrůzou však zjistila, že mobilní telefon klouže, jak mu přitažlivost zemská velí, mezi polštáře rozestoupivšími se pod vahou zadnic mladých dam. No bodejť, dívky, pohovka je určena pro dvě osoby, což je o tři méně, než těch pět, které se na ni vrhly.

Další dějová linie je celkem snadno odvoditelná: nejprve lov mezi polštáři, pak obrat sedacího nábytku a provedení operačního řezu. To již za asistence pedagogického dohledu, který odborně odstranil spodní čalounění.

Spolužačky obětavě nasvětlovaly svými mobily operační pole, kolem postávala hejna čumilů a všichni důvtipně radili a s důvěrou čekali na zdárný konec. Chyběla už jen zdravotní sestra, která by tampony osušovala zrosené Agátino čelo, jak je nám známo ze seriálů s nemocniční tematikou.

Ve vnitřnostech divanu však zela černá díra, kterou se mobil snad propadl do jiné dimenze. Prostě nic! Tedy ne tak úplně, protože světlo světa spatřily různé papírky od bonbonů, zatracené taháky, zlomená tužka, a dokonce i dvoukoruna. Konečně napadlo jednoho pomocného operátora sáhnout mezi šprušle dřevěné kostry, kde byl zaseknutý mobil nahmatnut.

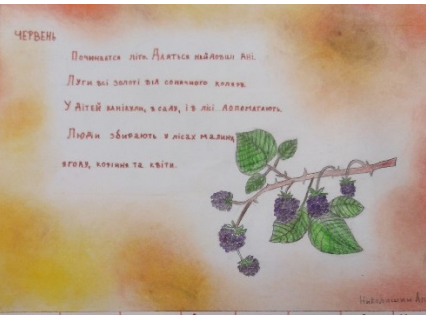
Telefon byl z operační rány vytažen jako novorozeně po vyčerpávajícím porodu. Všichni přítomní si oddychli a jali se opouštět operační sál, aby se věnovali běžným přestávkovým činnostem. Jen paní učitelka s pomocným týmem zažívala ránu v pohovčím břiše, aby resuscitovaný divan mohl být opět postaven na nohy a obložen zadečky našich dětí. **Toto už není mystifikace, ale čiročirá pravda! NK**

Úspěchy našich dětí

Kdo na kanapi neleží, ten závodí a soutěží. Naším borcům bud' sláva. Kdo soutěží, ten vyhrává!

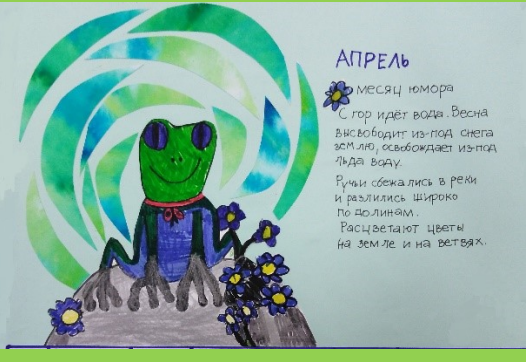
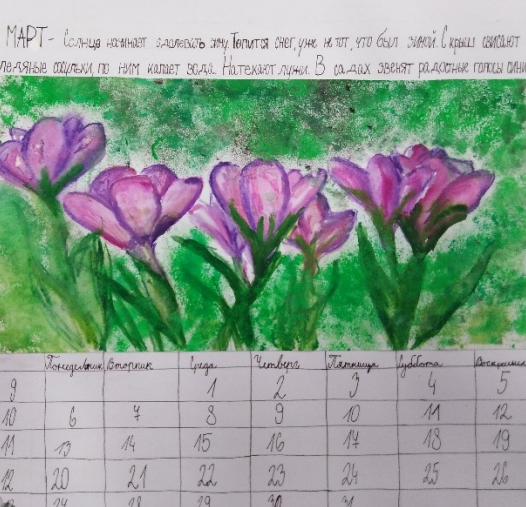
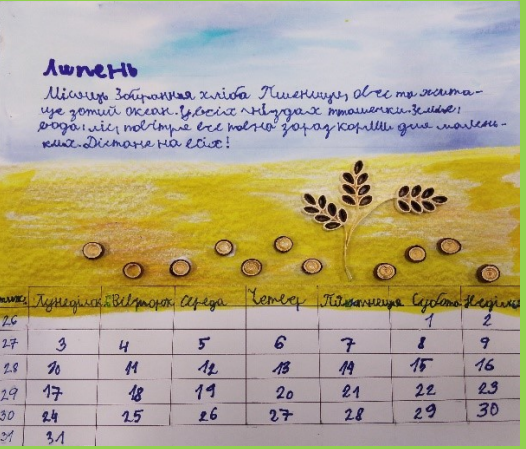
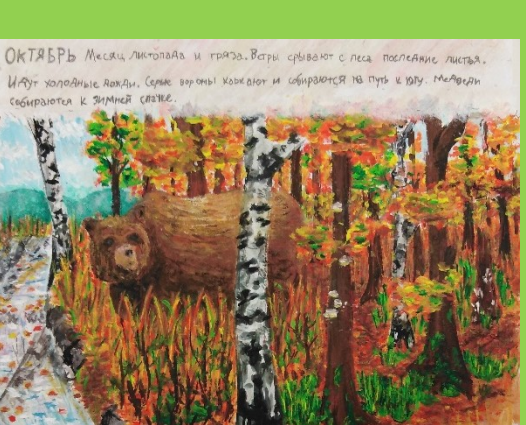
Popáté jsme se zúčastnili soutěže **Vícejazyčnost je bohatství** - a zlato za kolektivní práci bylo naše.

Tentokrát jsme zabodovali s ukrajinsko-ruským kalendářem Природа 2023, na němž se podíleli deváťáci Vojta, Matyáš, Lucie, Nela, Monika. Kamila a Eliška, sedmák Ivan, šestánda Alina a Milena, třetáčka Apolenka a předškolačka Emilka.

část tvůrčího týmu soutěže

A teď pozor! Otázka:
Třetáci jsou
slovíčkoví a) šampióni, b) žampióni nebo c) špióni?
A) je správně!

Vyhráli **1. místo** v okresním kole **WocaBee šampionátu** v procvičování anglických slovíček pomocí aplikace pro učení a procvičování slovní zásoby a jsou nositeli hrdého titulu **Okresní šampioni**.

V úvodním kole celostátního šampionátu naši třetáci naprocvicovali denně průměrně až 465 bodů na žáka.
Vítězství v okresním kole třetáky posunulo do **krajského kola**, kde ve značné konkurenci obsadili nádhernou bronzovou příčku s průměrem 675 bodů na žáky. Když si uvědomíme, že se šampionátu zúčastnilo 44 387 dětí z celé republiky, je hned jasné, že si třetáci a hlavně jejich paní učitelka Pechálová, která je motivovala a popoháněla k vysokým výkonům, docela dost mákli.
Třetáci, klobouček DOLŮ!!!

Do projektu **LASKAVEC** se zapojili naši laskaví **sedmáci**, kteří 14. listopadu pod vedením **paní učitelky Klimecké** připravili svačinku všem, kteří ji zapomněli nebo prostě neměli. Byli k nim velmi přívětiví a nachystali pravou hostinu. Škoda, že někteří jejich hosté už tak laskaví nebyli a za jejich dobrotu a nachystané dobroty ani nepoděkovali. Naše redakce teď jejich chybu napraví a sedmákům za lahůdky moc děkuje.
Co myslíte, nechcete jejich příkladu následovat?

laskavec (Amaranthus)

Podívejte, jakou rychlostí svačinky zmizely.

Vícejazyčnost
Výtvarná soutěž
Člověk, na kterého rád/ráda vzpomínám
byla vyhlášena Maticí svatohostýnskou. Její stupně vítězů se staly doménou děvčátek z výtvarného kroužku paní učitelky Luljakové. A tady je vidíte i s jejich diplomy:
Vítězka **druhačka** Lucinka, oceněné autorky Kačka, Andrejka, Míša, Kája, Anetka a stříbrná pátáčka Erička.

Odměnu ze soutěže o **Nejkrásnější výrobek z přírodnin** si odnesli:
Tomík, Natálka, Agáta, Petr a Tobias.
Ale podle nás byli vítězi všichni, kdo výrobek přinesli, protože mezi tolika nádhernými podzimními kompozicemi se ta nejkrásnější vybírala jen hodně těžko.

kůň v pyžamu
šopa
hlavní město
škubat
málo
dělat teplo
malý keř
pomluvy
neveřejný
štych
žák 8. třídy
okraje řeky

Nesporný půvab měla i Tomášková dýně, který utrpěla při transportu mnohočetné zlomeniny v obličejí a musela postoupit plastickou operaci pomocí špejlí a páráték. Zdařilý chirurgický zákrok provedl sám autor za asistence paní ředitelky a pozornosti celé třídy.

Jezdíme na plavání, už jsme celí zmáchaní.

Jak se pozná, že žáci začali jezdit na plavecký kurz? Na věšáku visí opuštěná igelitka a v ní mokré plavky, před školou jiná igelitka obsahuje dokonce sprchový gel a na topení se povaluje zmuchlaný vlhký ručník jménem Vojta. Ale druháci si plaváníčko moc pochvalují. Litovali, že včera skončilo.

Přečtěte si, jak kurzy probíhaly:

Ema a Lucka: „Jezdili jsme autobusem z Dřevohostic do Přerova na bazén. Rozdělili jsme se do skupin. Skákali jsme ze skokánku. Šli jsme do páry a ještě jsme byli v ledovém bazénku. Převlékli jsme se z plavek do oblečení. Moc se nám tam líbilo.“

Toma Dan si pochvalují: „Hráli jsme si v bazénku a dováděli. Jedli jsme svačiny a kupovali si věci.“

Míša, Filda a Šimon si všimli: „Bylo tam akvárium. Šli jsme do sprch. Viděli jsme vířivky a divokou řeku. Plavali jsme kraul a prsa a znak. Byla tam Fildova teta!“

Paťa a Peťa vzpomínají: „Skupinky jsme seřadili do třech skupinek a potom jsme zkoušeli, kdo uměl plavat.“

Děvčátka Magda, Terezka a Emma rády soutěží: „Plavání bylo v úterý. Závodili jsme, kdo měl nejvíc bazénků. O přestávce jsme šli do páry.“

Kevin, Dorotka a Šíma ocenili organizaci: „Pak jsme vystoupili z autobusu. Potom paní učitelka vyzvedne náramky. Pak jdeme do šaten a vyzujeme si boty. Potom se jdeme osprchovat a vyčůrat a pak plaveme.“

Peťka a Ondřej doplňují: „A je tam zábava a občerstvení a mají tam pokémony, svítící granát, autíčka aji párek v rohlíku.“

Tom a Jára se radovali, když „Na konci druhé hodiny jsme skákali ze skokánků a mohli jsme dělat, co chceme! Úplně na konci jsme jedli.“

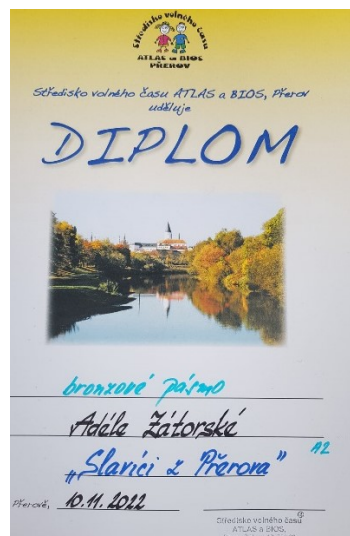
Petrův zdar!

Voda nám zkrátka svědčí a to můžou potvrdit i naši mladí rybáři.

Pod vedením pana Milana Pešáka získal **rybářský kroužek 1. místo** v soutěži Moravského rybářského svazu v Brně. Blahopřejeme a děkujeme za péči o němé obyvatele našich vod.

A když už jsme v živočišné říši...

... do bronzového pásma se dostala sedmačka

Adélka

v pěvecké soutěži Slavici z Přerova, které také gratulujeme.

Tady!“ mávám mu vstříc. Neprodala svou opeřenou kůži lacino, poskakovala a popolétala, ale vzlétnout nemohla, a tak to nakonec vzdala. Krotitel dravého ptactva přišlápl poutací řemínky připevněné na hrozivých pařátech a pomalu opatrně posadil uprchlici na paži vyzbrojenou bytelnou rukavicí.

„A máš po ptákách!“ zvolal vítězně, když svého zběha odnášel zpět na hasičské hřiště.

DRAVCI ÚTOČÍ

tentokrát z pera paní ředitelky

„Výborně,“ řekla jsem si v pondělí, „děcka půjdou na dravce a já aspoň v klidu udělám mzdovou inventuru.“ Trochu mě mrzelo, že neuvidím ukázky lovu a leteckých schopností majestátních dravých ptáků. Ťukám do klávesnice, když tu náhle zazpíval můj mobil.

„Základní škola Dřevohostice, Kučerová, Dobrý den...“ melu naučeně.

„Jste ve škole nebo na ptákách? Já jenom, jestli vám něco neuletělo. Letí to po Lánech ke škole.“

„Už tam letím,“ děkuji volajícímu a hurá ven.

Na lovení zvěře jsem si už zvykla. Sem tam dorazí ke škole pes, jednou v létě přišla do 1. třídy slepice a na školním zeli si pochutnával kůň. Zmínka o prchajícím dravci ve mně vzbudila lovecké vášně. Vyřítla jsem se před školu - na trávníku se rozprostíral nádherný orl bělohlavý. Majestátně roztahoval křídla, a když mě uviděl, útočně se nahrbil. Určitě si myslel: „Sokolníkovi jsem uletěl, tak si nemysli, že mě nějaká učitelka chytí!“

Vypadal nebezpečně a agresivně, ovšem ani já nejsem ořezávátko. Bojím se však, že by se orlice mohla zvednout a uletět bůh ví kam, a tak ji jen pomalu naháním ke školní zdi. Hrdé Američance se vůbec nelíbím, pozoruje mě kulatým žlutým okem, ježí bílá pera na hlavě, a dokonce si i výhružně zasyčí.

„Kuš, potvoro dravá, sed’ a ani se nehni,“ ukazuji energicky prstem k zemi, aby viděla, že si z ní nic nedělám.

Po Lánech se už blíží osířelý sokolník a rozhlíží se na všechny strany.

Tohle tedy slavík určitě není.

-

D